

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακή Ε΄ Λουκά (Λουκ. ις΄ 19-31)
(1 Νοεμβρίου 2015)

Μεγάλο χάσμα υπήρχε ανάμεσα στον πλούσιο και στον πτωχό Λάζαρο, αγαπητοί μου αδελφοί, στους οποίους αναφέρεται ή σημερινή Ευαγγελική περικοπή, όχι μόνο μετά τό θάνατό τους, αλλά ακόμα από τήν παρούσα ζωή. 'Ο πρώτος ζούσε μέσα στήν χλιδή και στήν καλοπέραση. 'Ο δεύτερος μέσα στον πόνο, στή στέρψη και στήν εγκατάλειψη. 'Ο πλούσιος είχε φίλους πού τούς καλούσε στό ανάκτορό του και παρέθετε γιά χάρη τους πολυτελή γεύματα. 'Ο πτωχός δέν είχε κανέναν άνθρωπο νά τόν λυπηθεί και νά τόν βοηθήσει. Είχε μόνο τά σκυλιά πού τόν περιτριγύριζαν και του ἔγλειφαν μέ συμπόνια τίς πληγές του. 'Ο πλούσιος ἦταν ἄνθρωπος στό σχῆμα, αλλά θηρίο στό φρόνημα. 'Ο πτωχός είχε καταντήσει σκελετός στήν ὄψη, αλλά ἦταν ἄγγελος στήν ψυχή.

'Ο πρώτος ἦταν πλούσιος στά κτήματα και στά χρήματα, αλλά και στό δηλητήριο τῆς ἀμαρτίας. Ζούσε σέ λαμπρά ανάκτορα, αλλά είχε σκοτάδι στήν ψυχή. 'Ο δεύτερος είχε πλούσια, ἐνάρετη και λαμπρή ψυχή. Ποτέ δέν κατέκρινε τόν σκληρό και σπάταλο πλούσιο και μέ τά ψίχουλα ἐδόξαζε τόν Θεό και εὐγνωμονούσε τόν πλούσιο. Ἦταν ἄνθρωπος ἀγάπης και ὑπομονῆς. Και γι' αὐτό τόν λόγο ὁ δικαιοκρίτης Θεός του χάρισε τόν Παράδεισο.

Εἶναι ἀποκαλυπτική ή διαπίστωση ὅτι στήν ἐποχή μας ὁ ἄνθρωπος ἔχει χάσει τό ἀληθινό του πρόσωπο. Ἡ πρόοδος του πολιτισμοῦ, οἱ ἐπιστημονικές ἀνακαλύψεις και οἱ δυνατότητες τῆς προηγμένης τεχνολογίας τόν ἔχουν ἀποπροσανατολίσει ἀπό τούς πραγματικούς στόχους και τόν ἔχουν παραμορφώσει.

Τό πέρασμα ἀπό τόν παραδοσιακό μέ ὄρια τρόπο ζωῆς στήν ἀσύδοτη ἐλευθερία τόν φυλάκισε θανάσιμα μέσα στον ἴδιο τόν ἑαυτό του, μέ ἀποτέλεσμα νά αισθάνεται νικημένος ἀπό τήν παντοδυναμία του. Χωρίς πίστη και ἠθική, χωρίς ἐπιδιώξεις και ἀνθρωπιά, μέ μοναδικούς στόχους τήν ὑλιστική εὐμάρεια και τήν σωματική ἀπόλαυση κατάντησε τό πιό φθαρτό εἶδωλο και δυστυχισμένο ὄν, πού ἀχόρταγα τρώει τά ἴδια τά σπλάγχνα του γιά νά ἐπιβιώσει. Τό ἀδιέξοδο του ἀνθρώπου δέν θεραπεύεται ἀπό τή

θεότητα τῆς τεχνικῆς, ἐπειδή αὐτή εἶναι χωρισμένη ἀπό τήν πνευματική θεώρηση τῶν πραγμάτων καί καταντᾶ μία τυραννική καί καταθλιπτική κυριαρχία. Δολοφονοῦμε τήν ψυχή, ὅταν τρέφουμε τίς αἰσθήσεις μέ ἀπολαύσεις καί ἡδονές. Μαστιγώνουμε τό πνεῦμα, ὅταν ἀποκτηνώνουμε τό σῶμα μέ τήν πλεονεξία καί τήν γαστριμαργία. Θανατώνουμε τήν ἀθάνατη ψυχή μας, ὅταν κολακεύουμε τά πάθη μας καί ἱκανοποιοῦμε τίς ψυχοφθόρες ἐπιθυμίες τοῦ σώματός μας.

Στήν πορεία τῆς ζωῆς ὑπάρχουν πάντα δύο δρόμοι· ὁ ἕνας στενός καί τεθλιμμένος. Τόν βάδισαν οἱ ἀσκητές ἀφήνοντας πίσω τους ὅλο τόν κόσμο καί τά ἐγκόσμια καί πέρασαν γυμνοί· ἅγιοι μάρτυρες, τήν ἐρράντισαν, ὄχι μέ τόν ἰδρῶτα, ἀλλά μέ τό αἶμα· ὅσοι ἔφαγαν ὅμως πολύ καί ἐπάχυναν ἐδῶ, δέν χωροῦν, ὁ δρόμος εἶναι στενός. Καί ἐκεῖνοι πού ἔχουν ροῦχα πολλά, ἔχουν καί πολλά ἐμπόδια, ἂν δέν τά μοιράσουν ἐδῶ, δέν χωροῦν, ἡ ὁδός εἶναι στενή καί τεθλιμμένη.

Πρέπει νά ἰδρώσουμε καί νά ταλαιπωρηθοῦμε πολύ γιά νά περάσουμε: «δεῖ ἡμᾶς διά πολλῶν θλίψεων εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν».

Ὁ ἄλλος δρόμος εἶναι πλατύς καί εὐρύχωρος. Εἶναι αὐτός πού συνήθως προτιμοῦν οἱ ἄνθρωποι γιά τήν εὐκολία του. Εἶναι αὐτός πού γεμίζει τά ταμεῖα τους, αὐξάνει τίς καταθέσεις τους, ἐπενδύει τίς οικονομίες τους μέ τήν ἐλπίδα, ὅτι αὐτά θά ἐξασφαλίσουν τήν εὐτυχία. Μέ τό ἄγχος ὅμως τῆς πλεονεξίας ποτέ δέν σταματοῦν γιά νά ἀπολαύσουν τόν πλοῦτο τους, ἀλλά τρέχουν, ἀγωνιοῦν καί μόνο κοπιάζουν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ πλούσιος εἶχε τήν δυνατότητα νά κερδίσει τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐάν ἔδειχνε ἀγάπη στόν πάσχοντα ἀδελφό του. Ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ θεϊκή αὐτή ἀρετή, εἶναι ὁ μόνος βέβαιος δρόμος, πού ὁδηγεῖ στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. «Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί ἐλεηθήσονται» (Ματθ. Ε' 7), διεκήρυξε ὁ Κύριος. Ἐκεῖνος πού ἀγαπᾶ ἔμπρακτα τόν συνάνθρωπό του, κάνει ἐλεημοσύνη στόν ἴδιο τόν Θεό. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὅποιος βρίσκεται κοντά στους πονεμένους ἀνθρώπους, πάντα δίπλα του θά βρίσκεται ὁ Θεός. Γι' αὐτό προτροπή τῆς Ἐκκλησίας μας σήμερα ἀποτελεῖ ἡ συμβουλή τοῦ Τωβία πρὸς τό παιδί του: «Μή ἀποστρέψεις τό πρόσωπόν σου ἀπό παντός πτωχοῦ καί ἀπό σοῦ οὐ μή ἀποστραφῇ τό πρόσωπον του Θεοῦ....» (Τωβ δ' 7-11). Ἀμήν.